

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TÝDEN

31. 10. 2022 - 06. 11. 2022

motto týdne:

„Patříte k Boží rodině.“

PONDĚLÍ 31. 10. sv. Wolfganga, biskupa

Flp 2,1-4; Žl 131,1.2.3 Komentář: **Lk 14,12-14**

Nezištnost. Ta se má však projevit i v postoji k Bohu. Nekonat věci pro okamžik „vzkříšení spravedlivých“. Ale prostě z lásky.

ÚTERÝ 01. 11. slavnost Všech svatých

Zj 7,2-4.9-14; Žl 24 (23), 1-2.3-4ab.5-6; 1 Jan 3,1-3 Komentář: **Mt 5,1-12a**

Svatost – otevřenost vůči Bohu a splynutí s jeho dobrotou. Dnes se mohu zamýšlet nad tím, kolik nekanonizovaných světců jsem v životě potkal. Je totiž dost lidí, pro které text blahoslavenství představuje návod k životu.

STŘEDA 02. 11. Vzpomínka na všechny věrné zemřelé

Lk 23,33.39-43; Žl 103,8+10.13-14.15-16.17-18 Komentář: **2 Mak 12,43-46**

Víra ve vzkříšení člověka těla – tedy celého člověka – je v této knize ze 2. stol. před Kristem jasně vyjádřena. Mě osobně má myšlenka na vzkříšení naplnit nadějí na shledání s těmi, kterým modlitbou mohu pomáhat...

ČTVRTEK 03. 11. sv. Martina de Porres, řeholníka

Flp 3,3-8a; Žl 105,2-3.4-5.6-7 Komentář: **Lk 15,1-10**

Pánu i dnes záleží na těch „ztracených“. Pokud se počítám mezi těch 99, nesmím si stěžovat, že mi nevěnuje tolik pozornosti, zatímco hledá zatoulanou ovečku.

PÁTEK 04. 11. památka sv. Karla Boromejského, biskupa

Flp 3,17– 4,1; Žl 122,1-2.4-5 Komentář: **Lk 16,1-8**

Zde Pán nedává za vzor nepoctivost! Ale chce nás inspirovat. K tomu, abychom nabízené možnosti využili podobně vynalézavě, jako to umí „děti světa“ v materiálních věcech.

SOBOTA 05. 11. blah. Marie Viel Ferrando, mučednice

Flp 4,10-19 ; Žl 112,1-2.5-6.8a+9 Komentář: **Lk 16,9-15**

Dobře víme, že bohatství i dnes zatěžuje. Služba Bohu totiž vyžaduje celého člověka. Rozpolcenost však může být způsobena i existenčními starostmi... A za takto ohrožené chci víc prosit!

32. neděle v mezidobí - Cyklus C 06. 11. 2022

Listopadové dny jsou spojeny s koncem liturgického roku. Je to čas, kdy se otevírají nejen závěrečné kapitoly evangelií, ale také téma smrti a vzkříšení

člověka. Proto tuto neděli budeme uvažovat o věčném životě s Bohem. Můžeme se modlit za naše blízké, kteří již zemřeli, ale také o milost být sami dobře připraveni na okamžik, kdy odejdeme na věčnost.

1. ČTENÍ

Druhá kniha Makabejských popisuje hrůzné události kolem roku 167 př. Kr. spojené s nadvládou syrského krále Antiocha IV. Epifana, který se pokusil vymýtit židovskou víru zavedením řeckého kultu a krutými tresty za jakýkoli protest. Děj čtení předznamenává protisyrské povstání Makabejských. Text však čteme pro vzácnou zmínku o víře ve vzkříšení ve Staré zákoně.

2 Mak 7,1-2.9-14

Přihodilo se, že zajali sedm bratrů s jejich matkou. Král je dal mrskat biči a volskými řemeny, aby je přinutil jíst zakázané vepřové maso. Jeden z nich, který se stal jejich mluvčím, řekl: „Co se nás ptáš a o čem se chceš od nás poučit? Jsme odhodláni spíše zemřít než překročit božské zákony otců.“

Druhý pak v poslední chvíli řekl: „Ničemo, bereš nám přítomný život, ale král všehomíra vzkřísí nás k věčnému životu, protože umíráme za jeho zákony.“ Po něm byl týrán třetí. Když ho požádali, aby vyplázl jazyk, který mu chtěli uříznout, nebojácně vztáhl ruce na oheň a neohroženě řekl: „Dostal jsem je z nebe, ale kvůli Božím zákonům se o ně nestarám a doufám, že je znovu od něho obdržím.“ Sám král a jeho družina žasli nad duševní silou jinocha, který se vůbec nestaral o bolesti. Když zemřel, dali se do stejného mučení a týrání čtvrtého, který krátce před smrtí řekl: „Je dobré být poslán na smrt od lidí, když můžeme doufat od Boha, že znovu budeme od něho vzkříšeni. Pro tebe však vzkříšení k životu nebude!“

ŽALM 17,1.5-6.8+15

Téma vzkříšení probleskne i do žalmu a je také pro nás nezlomnou nadějí!

Odpověď: Až procitnu, Hospodine, nasytím se pohledem na tebe.

Slyš, Hospodine, spravedlivou žádost, – všimni si mého nářku,

– popřej sluchu mé modlitbě z bezelstných rtů!

Mé kroky pevně setrvaly na tvých stezkách, – nezakolísaly mé nohy.

– Volám k tobě, protože mě vyslyšíš, Bože, – popřej mi sluchu, slyš mé slovo!

Opatruj mě jako zřítelnici oka, – do stínu svých perutí mě ukryj. – Já však ve spravedlnosti uzřím tvou tvář, – až procitnu, nasytím se pohledem na tebe.

2. ČTENÍ

Od založení farní komunity zřejmě uplynula již nějaká doba.

Někteří lidé očekávají druhý příchod Krista každým dnem a svými řečmi vzbuzují neklid a zmatek v komunitě. Ale Bůh je se svým lidem až do konce.

2 Sol 2,16 – 3,5

Bratři! Náš Pán Ježíš Kristus i Bůh, náš Otec, který nás miloval a ve své dobrotě nám dal nepomíjející útěchu a radostnou naději – on sám ať potěší vaše srdce a utvrdí v každém dobrém činu i slovu. A tak, bratři, modlete se za nás, aby se slovo Páně dále šířilo a bylo přijímáno s úctou, jak je tomu i u vás, a abychom byli osvobozeni od lidí zvrácených a zlých, neboť věřit není dáno všem. Ale Pán je věrný: on vás bude sílit a chránit od zlého. Spoléháme na vás, že s pomocí Páně děláte a budete dělat, co vám nařizujeme. A Pán ať řídí vaše srdce k Boží lásce a k tomu, abyste byli trpěliví tak, jako byl Kristus.

EVANGELIUM

Ježíš je již v Jeruzalémě. Za několik dní bude odsouzen na smrt. Nyní se vyhrocují spory s jednotlivými skupinami představitelů židovství. Saduceové byli chrámoví kněží, kteří spolupracovali s Římany, nicméně šlo o konzervativní skupinu, která nepřijímala žádné novější výklady Písma, což se týká i vzkříšení mrtvých.

Lk 20,27-38

K Ježíšovi přistoupilo několik saduceů, kteří tvrdí, že není vzkříšení, a otázali se ho: „Mistře, Mojžíš pro nás ustanovil: ‘Zemře-li někomu bratr, který měl manželku, ale byl bezdětný, ať si tu manželku vezme jeho bratr a zplodí svému bratru potomka.’ Bylo tedy sedm bratrů. První se oženil a zemřel bezdětný. Ženu si vzal druhý a třetí a stejně tak všech sedm, nezanechali však děti a zemřeli. Nakonec zemřela i ta žena. Kterému z nich bude tedy ta žena náležet při vzkříšení? Vždyť ji mělo za manželku všech sedm!“ Ježíš jim řekl: „Lidé tohoto světa se žení a vdávají. Ale ti, kdo budou uznáni za hodné dosáhnout onoho světa a vzkříšení z mrtvých, nebudou se ženit ani vdávat. Už přece nemohou zemřít, jsou totiž rovni andělům a jsou syny Božími, neboť mají účast na vzkříšení. A že mrtví budou vzkříšeni, to naznačil i Mojžíš ve vyprávění o hořícím keři, když nazývá Pána ‘Bohem Abrahámovým, Bohem Izákovým a Bohem Jakubovým’. On přece není Bohem mrtvých, ale živých, neboť všichni žijí pro něho.“

K ZAMYŠLENÍ

Saduceové oslovili Ježíše s teoretickým příkladem, který měl ukázat nesmyslnost vzkříšení z mrtvých. Ježíš o vzkříšení mluví jako o výsadě, která není pro každého. Jen děti Boží mají účast na vzkříšení. Co to tedy je?

Nejde o žádné převtělení do nového člověka na zemi. Naše jedinečnost (to, kým jsme) bude trvat i po smrti. Vzkříšený člověk žije v blízkosti Boha, žije z jeho nezměrné lásky. Proto se všechny dosavadní vztahy stávají před Bohem relativními. Neztrácíme své milované, ale v Bohu a v síle jeho lásky se naše vztahy stanou novými. Bude nás spojoval síla Boží blízkosti.